

en revolution og meget problematisk alt sammen.

Altså, man må blive enig med sig selv i oppositionen, om det her det er noget, som virkelig laver om på alting, eller om det er noget, som overhovedet ikke berører nogen, og hvorfor skal vi så gøre det? Jeg vil opfordre oppositionen til at blive enig med sig selv om, hvad det er, der er problemet i denne her sag.

Hr. Bjarne Hansen sagde, at han troede, at vi, De Konservative og Socialdemokratiet, havde en fælles interesse i aftalesystemet. Det kan jeg bekræfte at vi har. Det vil være meget sjældent, at vi i Det Konservative Folkeparti medvirker til at gribe ind i den fri aftaleret.

Så spørger hr. Bjarne Hansen også, om det ikke bekymrer, at også arbejdsgiverne tager afstand fra det her. Nej, det gør det ikke. Det bekymrer mig heller ikke, at lønmodtagerorganisationerne tager afstand fra det her. Det bekymrer os ikke i Det Konservative Folkeparti, at organisationerne tager afstand fra det her, for vi synes, at det er rigtigt og fornuftigt at gøre det.

Hr. Ole Sohn citerer så meget rigtigt, hvad jeg har sagt om feriekortoverenskomsterne. Det skal vi sikkert snakke videre om. Jeg kan se, at hr. Ole Sohn bliver stående, så vi skal sikkert drøfte det videre. Jeg mener stadig væk, at det er en helt anden problemstilling. Jeg synes da, at det er meget muntert, at man bliver ved med at rive mig i næsen, at jeg har sagt det, men jeg mener stadig væk, at man skal passe meget på med at rykke i balancen i overenskomsterne. Og det med ferieoverenskomsterne var en helt anderledes form for en fundamental ændring af en balance.

Hr. Ole Sohn spurgte også om de sidste fire procent, om det er sådan, at det kun er det, vi vil regulere på; altså om vi kun vil regulere for så vidt angår den del af overenskomsterne, som ikke tillader deltid. Men sådan er det jo ikke, og det ved hr. Ole Sohn sikkert også godt. Jeg tror, at det var sådan en slags retorisk spørgsmål.

Hr. Ole Sohn ved jo godt, at det her lovforslag formelt berører hele arbejdsmarkedet, for der kan ikke længere nogen steder indgås sådanne aftaler, der begrænser muligheden for, at de to parter bliver enige om deltid. I realiteten er det jo sådan, at de fleste mennesker har en mulighed for deltid, og derfor er det i praksis en ganske lille del af lønmodtagerne, som bliver berørt af det her, og blandt dem måske ganske få, som vil benytte sig af deltid. Så på den måde er det

da ikke sådan, at det her fuldstændig vil vende op og ned på alting.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Lars Barfoed kæmper jo bravt; det må vi erkende. Derfor er vi også nødt til at spørge hr. Lars Barfoed: Hvad er det, der gør, at hr. Lars Barfoed kan stå her og sige, at det her ikke rører ved alting?

Hvis det er første gang, man rører ved overenskomststoffet i Folketinget og vil lovgive om det, er det en revolution. Det håber jeg vi er enige om, uanset hvor lille det angreb er eller hvor lille en flanke man åbner. Det håber jeg sandelig vi er enige om.

Så er der det, som hr. Carsten Hansen var inde på omkring stabiliteten: Hvor er den henne i det øjeblik, at den part, der i virkeligheden skulle forsvare arbejdsmarkedets parter, nemlig Det Konservative Folkeparti, nu begynder at lukke op for, at man kan begynde at trække disse ting ind i Folketinget? Hvordan vil hr. Lars Barfoed i fremtiden holde stabiliteten, når man nu har vist vejen til, ...

Kl. 17.10

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ...

Ole Vagn Christensen (S):

... at sagerne kan føres i Folketinget?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

... hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Da vi drøftede feriekontospørgsmålene, sagde hr. Lars Køfoed ... (Tilråb fra salen: Navnet er altså Lars Barfoed) ... følgende:

»Noget andet er så overenskomsterne, som der jo har været talt lidt om i debattens løb, og der må jeg altså gøre opmærksom på, at der er tale om en balance i nogle overenskomstresultater, hvor de arbejdsgivere, som har indgået overenskomster på det her område, altså ferieoverenskomster, har fået en likviditetsfordel ved at beholde pengene. Til gengæld må lønmodtagerne jo formodes i de samme overenskomster at have fået nogle andre fordele, og der er så kommet en balance ...«.

I det her tilfælde, vi nu forhandler i dag, er der også tale om en balance. Vi er inde i aftaler,